

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 169/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА предузетник „ББ“, чији је пуномоћник Славица Ракић, адвокат из ..., против тужене „ProCredit Bank“ АД Београд, ради утврђења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Ужицу и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Ужицу.

Образложење

Тужилац је 30.12.2020. године поднео тужбу Основном суду у Ужицу против тужене, ради утврђења ништавости одредбе Уговора о кредиту, закљученог између парничних странака 09.02.2012. године.

Основни суд у Ужицу се решењем П 21/21 од 28.01.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, позивајући се на члан 25. став 1. Закона о уређењу судова, јер сматра да се ради о спору између привредних субјеката..

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за поступање у овом предмету, па је предмет, уз пропратни акт П 2323/21 од 15.03.2021. године, доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08...88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Ужицу.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним

споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према члану 22. став 2. истог закона, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према стању у списима, уговор о кредиту од 09.02.2012. године, из ког је настао спорни однос, закључен је између „ББ“ АА предузетник и тужене. Према подацима из Агенције за привредне регистре радња у власништву тужиоца је брисана из регистра 31.03.2015. године, дакле пре подношења тужбе у овој правној ствари.

Имајући у виду да је тужба поднета након што је радња тужене брисана из регистра АПР, односно у моменту када тужилац више није имао својство предузетника, то се у конкретном случају не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, па је, у смислу члана 22. став 2. истог закона и члана 3. став 1. тачка 26. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Основни суд у Ужицу.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Божидар Вујичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић